

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วัสดุดิบ

น้ำเวย์ที่ใช้ในการทดลองได้จากโรงงานแปรรูปน้ำนมของ หน่วยวิจัยนมและผลิตภัณฑ์นม กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ถนนห้วยแก้ว อ.เมือง จ.เชียงใหม่

3.2 เครื่องมือและอุปกรณ์

3.2.1 เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ

- 1) เครื่องวัดสี (chromameter, Minolta: Model CR 300 , Japan)
- 2) เครื่องวัดความหนืด (brookfield-Programmable; DV-II⁺ viscometer, Germany)
- 3) เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตำแหน่ง (4 digits electronic analytical balance, Sartorius: A120S, Germany)
- 4) ตู้อบลมร้อนไฟฟ้า (hot air oven, Memmert: UM100-UM800, Germany)
- 5) อ่างน้ำแบบควบคุมอุณหภูมิ (water bath, Memmert, Germany)
- 6) บีกเกอร์ขนาด 50, 100, 250 และ 500 มิลลิลิตร (beaker, Pyrex, England)
- 7) โถแก้วดูดความชื้น (desiccator) ที่มีสารดูดความชื้น
- 8) ถ้วยอลูมิเนียมมีฝาปิดใส่ตัวอย่างเพื่อหาความชื้น (moisture can)
- 9) กระบอกตวงขนาด 10 มิลลิลิตร (cylinder; Pyrex, USA)
- 10) หลอดแก้วทดลอง (test tube; Pyrex, USA)
- 11) ปิเปตขนาด 3 มิลลิลิตร (HBG, Germany)
- 12) กระบอกฉีดน้ำกลั่น
- 13) ตะแกรงลวด
- 14) ถ้วยพลาสติก

3.2.2 เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับวิเคราะห์สมบัติทางเคมีและไฟฟ้า

- 1) เครื่องวัดค่าความเป็นกรดต่าง และค่าความนำไฟฟ้า (pH-conductometer; Consort, Belgium)

- 2) หัววัดค่า pH
- 3) หัววัดค่า conductivity
- 4) เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตำแหน่ง (4 digits electronic analytical balance, Sartorius: A120S, Germany)
- 5) เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 3 ตำแหน่ง (3 digits electronic analytical balance, DENSER instrument: Model TB-403, Germany)
- 6) เครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ (spectrophotometer; Spectro 22, USA)
- 7) ตู้อบลมร้อนไฟฟ้า (hot air oven, Memmert: UM100-UM800, Germany)
- 8) อ่างน้ำแบบควบคุมอุณหภูมิ (water bath, Memmert, Germany)
- 9) ถ้วยอลูมิเนียมมีฝาปิดใส่ตัวอย่างเพื่อหาความชื้น (moisture can)
- 10) โถแก้วดูดความชื้น (desiccator) ที่มีสารดูดความชื้น
- 11) เครื่องให้ความร้อนแบบเตาไฟฟ้า (hot plate) ยี่ห้อ E.G.O. code 18715
- 12) เทอร์โมมิเตอร์ (thermometer, OAKTON, Japan)
- 13) ไมโครปิเปต ขนาด 20-1000 ไมโครลิตร (Brand, Germany)
- 14) กรวยแยก ขนาด 250 มิลลิลิตร (Pyrex, USA)
- 15) ขวดรูปชมพู่ ขนาด 250 มิลลิลิตร (erlenmeyer flask, Germany)
- 16) บีกเกอร์ ขนาด 50, 100, 250 และ 1,000 มิลลิลิตร (beaker; pyrex, England)
- 17) กระจกตวง ขนาด 100 และ 250 มิลลิลิตร
- 18) Cuvette ขนาด 4.5 มิลลิลิตร (Glassbrand®, South Africa)
- 19) กระดาษกรอง Whatman เบอร์ 4
- 20) ซ้อนตักสารเคมี
- 21) Tip (Scientific plastic, USA)
- 22) หลอดหยด
- 23) แท่งแก้วคน
- 24) บิวเรตขนาด 50 มิลลิลิตร (burette; HEG, Germany)
- 25) กรวยกรอง
- 26) ตู้ดูดควัน (Hood; Bosstech fume hood, USA)

3.2.3 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในแยกโปรตีนในน้ำเวย์ด้วยวิธี foam fractionation

- 1) ชุดควบคุมอัตราการไหลของอากาศ (NT-flowmeter; LZB06WB (0.06-0.6 LPM, Japan)
- 2) ปัมอัดอากาศ (air compressor, China)
- 3) ปัมน้ำ (water pump, China)
- 4) ขวดรูปชมพู่ ขนาด 500 มิลลิลิตร (erlenmeyer flask, Germany)
- 5) วาล์วเปิดปิดแบบ ball valve
- 6) Glass porous filter porosity No.1, 2 และ 3 (160-100, 100-40 และ 40-16 ไมโครเมตร)
- 7) แก้วกลางทรงกระบอก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2.1, 3.6 และ 5.6 เซนติเมตร ความยาวโดยประมาณ 60 เซนติเมตร
- 8) กระบอกฉีดยาพลาสติก (Syringe) ขนาด 10 มิลลิลิตร (NISSHO, Japan)
- 9) บีกเกอร์ ขนาด 250, 500 และ 1,000 มิลลิลิตร (beaker; pyrex, England)
- 10) ขาดึงเหล็กพร้อมที่จับ
- 11) หลอดแก้วรูปตัวยู (U) และรูปตัวแอล (L)
- 12) ตู้เย็น (ยี่ห้อ Whirlpool: Model WCF-95L, Japan)
- 13) ตู้แช่แข็งอุณหภูมิ -30 องศาเซลเซียส (ยี่ห้อ SANYO: Model SF-C997, Japan)
- 14) สายยางพลาสติก
- 15) จุกยาง
- 16) ขวดพลาสติกแบบมีฝาเกลียวสำหรับเก็บตัวอย่าง

3.2.4 เครื่องประมวลผลข้อมูล

- 1) เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (notebook; BenQ joybook S41, China)

3.2.5 โปรแกรมประยุกต์

- 1) โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 10.0 (SPSS Inc., Chicago, USA)
- 2) โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel 2003 (Microsoft corp., USA)

3.3 สารเคมี

- 1) น้ำกลั่น ตรา โพลสตาร์ (Distillation water, บริษัท เชียงใหม่โพลสตาร์ (1992) จำกัด, ประเทศไทย)

- 2) คอปเปอร์ซัลเฟต (Copper Sulfate, AR Grade, Ajax, Australia)
- 3) โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium hydroxide, AR Grade, Merck , Germany)
- 4) โซเดียมโพแทสเซียมเตตระทาร์เตรต (Sodium potassium tartrate, AR Grade, Ajax, Australia)
- 5) ซิงค์แอซิเตต (Zinc acetate dehydrate, AR Grade, Merck, Germany)
- 6) กรดอะซิติก (Acetic acid, AR Grade, Merck, Germany)
- 7) โพแทสเซียมเฟอร์โรไซยาไนด์ (Potassium ferrocyanide, AR Grade, Merck, Germany)
- 8) เมทิลีนบลู (Methylene blue indicator, AR Grade, BHD, England)
- 9) สารละลายแอมโมเนีย (Ammonia solution, AR Grade, Merck, Germany)
- 10) เอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl alcohol, AR Grade, Merck, Germany)
- 11) เอทิลแอลกอฮอล์ร้อยละ 95 (Ethyl alcohol, AR Grade, O.V. Chemical & supply, Thailand)
- 12) ไดเอทิลอีเทอร์ (Diethyl ether, AR Grade, BHD, England)
- 13) ปิโตรเลียมอีเทอร์ (Petroleum ether, AR Grade, BHD, England)
- 14) กรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid, AR Grade, Merck, Germany)
- 15) โบวีนซีรัมอัลบูมิน (Bovine serum albumin, Fluka, Switzerland)
- 16) โคแมสซีบริลเลียนบลู จี250 (Coomassie brilliant blue G250, Fluka, Switzerland)

3.4 วิธีการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาสมบัติทางกายภาพและเคมีของน้ำเวย์ตัวอย่าง

นำตัวอย่างน้ำเวย์ มาทำการวิเคราะห์สมบัติต่างๆ ดังนี้

สมบัติทางกายภาพ ได้แก่

- วัดค่าสี $L^*a^*b^*$ ด้วยเครื่องวัดค่าสี (Minolta, CR300)
- ค่าความหนืด โดยใช้เครื่องวัดความหนืด (Brookfield viscometer)
- ค่าความถ่วงจำเพาะ (AOAC, 2000)
- ปริมาณของแข็งทั้งหมด (AOAC, 2000)

สมบัติทางเคมี ได้แก่

- ค่าความเป็นกรด-ด่าง ด้วย pH meter

- ปริมาณน้ำตาลแลคโตส (AOAC, 2000)
- ปริมาณโปรตีน วิเคราะห์โดย Bradford method (Bradford, 1976)
- ปริมาณไขมัน (AOAC, 2000)

ทำการวิเคราะห์ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย ทำการทดลอง 3 ซ้ำ

ตอนที่ 2 การศึกษาผลของการเตรียมน้ำเวย์ที่มีต่อสมบัติเกี่ยวกับฟองของน้ำเวย์ตัวอย่าง

การทดลองในขั้นตอนนี้ จะทำการศึกษาการสร้างฟองในระบบปฏิบัติการแบบกะ (batch system) เพื่อพิจารณาสมบัติเกี่ยวกับฟอง (foaming properties) ของน้ำเวย์ โดยใช้อุปกรณ์ที่ประกอบด้วยท่อแก้วทรงกระบอกกลางยาวประมาณ 60 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 2.1 เซนติเมตร วางในแนวตั้ง ด้านล่างจะเป็น glass filter ที่มีขนาดของรูพรุนอยู่ในช่วง 40-100 ไมโครเมตร เพื่อใช้ในการทำให้เกิดฟอง ส่วนด้านบนจะเป็นปลายเปิด และใช้อากาศจากปั๊มลมในการทำให้เกิดฟองก๊าซในน้ำเวย์ พร้อมทั้งมีการติดตั้งเครื่องวัดค่าความนำไฟฟ้าโดยใช้โลหะแท่งลวดทองแดงเป็นขั้วอิเล็กโทรดในการวัด ดังแสดงในรูปที่ 3.1 โดยมีปัจจัยหลักที่ทำการศึกษาคือ 3 ปัจจัย คือ (1) อุณหภูมิในการให้ความร้อนแก่น้ำเวย์ ได้แก่ที่อุณหภูมิ 40, 50 และ 60 องศาเซลเซียส (2) ระยะเวลาในการคงอุณหภูมิไว้ ได้แก่ ที่ 300, 750 และ 1200 วินาที และ (3) ค่า pH ของน้ำเวย์ ได้แก่ ที่ 4, 6 และ 8 โดยใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์และไฮโดรคลอริก ความเข้มข้น 1 นอร์มอล (N) ในการปรับค่า pH แล้วทำการวัดผลตอบสนองของฟองที่เกิดขึ้นโดยพิจารณาจาก ความสามารถในการเกิดฟอง (foamability) และความสามารถในการคงตัวของฟอง (foam stability) โดยเมื่อสิ้นสุดการให้อากาศเป็นเวลา 30 นาทีแล้ว วัดระดับความสูงของฟองเทียบกับระดับที่ผิวของของเหลวตัวอย่าง และจับเวลาภายใน 1 นาทีหลังจากปิดระบบของเครื่องแล้ว สังเกตลักษณะการยุบตัวของฟองและวัดความสูงในช่วงเวลานั้น นำผลมาวิเคราะห์หาค่า foaming properties ของฟองที่เก็บได้และสารละลายที่เหลืออยู่ในคอลัมน์ โดยวิธีการวัดความนำไฟฟ้า (conductometric method) และวิธีการวัดปริมาตร (volumetric method) ดังนี้

ก) วิธีการวัดความนำไฟฟ้า (Conductometric method) ดัดแปลงจาก (Glaser *et al.*, 2007)

ค่า foamability และ foam stability สามารถหาได้จากความสัมพันธ์ ดังสมการ (1)

$$\text{Foamability (\%)} = (C_{130}/C_t) \times 100 \quad (1)$$

C_{t30} คือ ค่า conductivity ของฟองนาที่ 30

C_i คือ ค่า initial conductivity ของสารละลายโปรตีน

foam stability สามารถแสดงได้ในเทอมของ foam density stability (FDS) โดยวัดค่า conductivity ของฟองตรงเวลานาที ณ ที่ 31 (C_{t31}) และคิดเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ของเวลานาที ณ ที่ 30 (C_{t30}) ดังสมการ (2)

$$\text{FDS\%} = \left(C_{t31} / C_{t30} \right) \times 100 \quad (2)$$

ข) วิธีการวัดปริมาตร (Volumetric method) ตัดแปลงจาก (Mohan *et al.*, 2006)

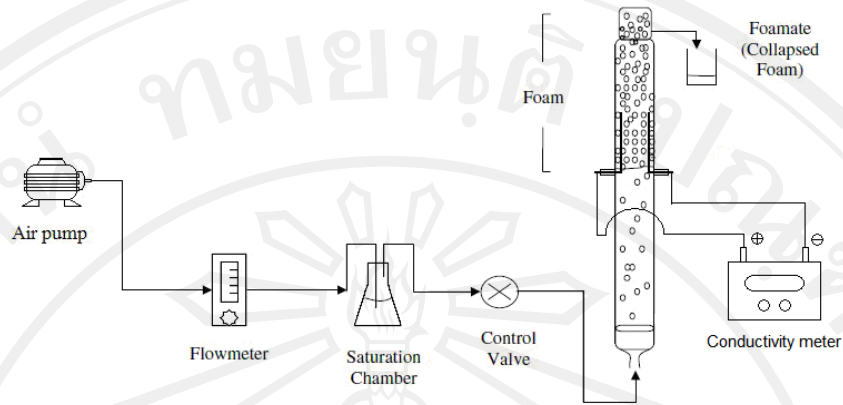
foamability แสดงในเทอม foam expansion (% FE) โดยค่าแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาตรที่เพิ่มขึ้นหลังจากให้อากาศแก่สารละลายโปรตีนนาน 30 นาที เทียบกับปริมาตร ดังสมการ (3)

$$\% \text{ Foam expansion (FE)} = \frac{\text{foam volume (ml) at 30 min}}{\text{initial liquid volume}} \times 100 \quad (3)$$

foam stability แสดงในเทอม foam volume stability (FVS) โดยคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาตรฟองที่เหลืออยู่ หลังเวลาผ่านไป 1 นาที ที่อุณหภูมิที่ 25 องศาเซลเซียส ดังสมการ (4)

$$\text{Foam volume stability (\%)} = \frac{\text{Volume of foam (ml) at 31 min}}{\text{Volume of foam (ml) at 30 min}} \times 100 \quad (4)$$

ทำการวางแผนการทดลองแบบ 3^3 factorial in CRD โดยทำการทดลอง 3 ซ้ำ นำข้อมูลวิเคราะห์ได้จากการทดลองมาหาค่าเฉลี่ย และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (one-way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT) (จรัญ, 2549)

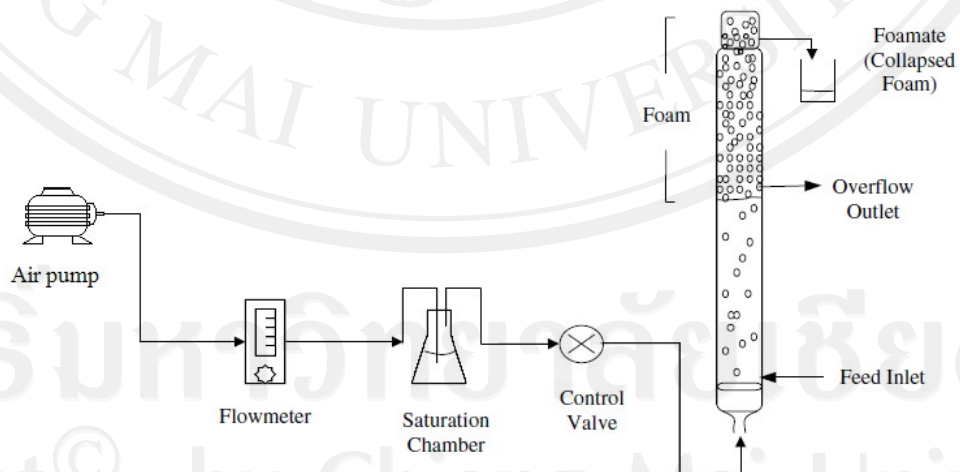

รูปที่ 3.1 แผนภาพแสดงการจัดอุปกรณ์การทดลองระบบปฏิบัติการแบบกะ โดยวัดค่าความนำไฟฟ้าและวัดปริมาตร

ที่มา: ดัดแปลงจาก Shea *et al.* (2009)

ตอนที่ 3 การศึกษาผลของตัวแปร ด้านการปฏิบัติการที่มีต่อประสิทธิภาพของกระบวนการแยกแวย์โปรตีนจากน้ำเวย์ โดยเทคนิคการสร้างฟองแบบต่อเนื่อง

การทดลองในตอนนี้เป็นการศึกษาการแยกแวย์โปรตีนจากน้ำเวย์โดยเทคนิคการสร้างฟองแบบต่อเนื่องแสดง โดยทำการจัดอุปกรณ์การทดลอง ดังแสดงในรูปที่ 3.2 ซึ่งมีลักษณะการจิดวางเช่นเดียวกันกับในรูปที่ 3.1 แต่นำเครื่องวัดค่าความนำไฟฟ้าออกไปแล้วเพิ่มปั้มน้ำที่เป็นตัวช่วยในการปั้มน้ำเวย์ให้มีการไหลวนแบบต่อเนื่องในระบบ

รูปที่ 3.2 แผนภาพแสดงการจัดอุปกรณ์การทดลองแยกแวย์โปรตีนจากน้ำเวย์ โดยเทคนิคการสร้างฟองแบบต่อเนื่อง

ที่มา: ดัดแปลงจาก Shea *et al.* (2009)

โดยนำผลการทดลองที่ได้จากการทดลองการหาสภาวะที่เหมาะสมในการเตรียมน้ำเวย์ของ ตอนที่ 2 มาใช้ในขั้นตอนนี้ ซึ่งปัจจัยที่ใช้ในการศึกษามีด้วยกันอยู่ 3 ปัจจัยหลักคือ (1) ความเร็วการไหลของอากาศ (superficial air velocity) 3 ระดับ คือ 0.25, 0.33 และ 0.42 เซนติเมตรต่อวินาที (2) ขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางของคอลัมน์ที่ขนาดแตกต่างกัน ได้แก่ 2.1, 3.6 และ 5.6 เซนติเมตร และ (3) ขนาดของรูพรุนของ glass filter ได้แก่ ช่วง 160-100 ไมโครเมตร ช่วง 100-40 ไมโครเมตร และช่วง 40-16 ไมโครเมตร จากนั้นเก็บน้ำตัวอย่างทั้งในส่วนของฟองกับสารละลายที่เหลือในคอลัมน์หลังจากการทดลองนาน 60 นาที ไปทำการวิเคราะห์สมบัติทางภาพและเคมีเช่นเดียวกับการทดลองในตอน ที่ 1 ทำการวางแผนการทดลองแบบ 3^3 factorial in CRD โดยทำการทดลอง 3 ซ้ำ นำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้จากการทดลองมาหาค่าเฉลี่ย และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (one-way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT) (เจริญ, 2549) ทำการประเมินประสิทธิภาพการแยก โดยการคำนวณหาค่า Enrichment และ Recovery ของโปรตีน น้ำตาล แลคโตส และไขมัน ดังนี้ ดัดแปลงจาก (Shea *et al.*, 2009)

$$\text{Enrichment} = \frac{[\text{Protein or Lactose or Fat}]_{\text{Foamate}}}{[\text{Protein or Lactose or Fat}]_{\text{Initial}}} \quad (5)$$

$$\text{Recovery} = \frac{[\text{Protein or Lactose or Fat}]_{\text{Foamate}} \times \text{Volume Foamate}}{[\text{Protein or Lactose or Fat}]_{\text{Initial}} \times (\text{Volume Column} + \text{Volume Foamate})} \quad (6)$$